

Kázání – slova doporučená církevní tradicí pro 21. neděli po Trojici

Mt 5,38-42 poslyšme slova Ježíšova: *Slyšeli jste, že bylo řečeno: Oko za oko a zub za zub. Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou;*

A tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť.

Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.

Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.

Také máte pocit, že se tato slova nehodí do našeho světa? Že zní trochu jako z pohádky? Nebo že je říká nějaký snílek, který neví, jak to na tom světě chodí? Na první poslech bychom to označili jako nereálné požadavky pro tento svět a moderní život.

Pak bychom možná připustili, že skutečně není možné, aby se společnost spravovala podle řádu – život za život. To by nešlo – kupříkladu - za každého padlého ve válce by měl zahynout další člověk?

Jak vlastně mám na tomhle světě žít?

Do hledání jak žít se vkládá Bůh a skrze tesaře z Nazareta nechá zaznít - *Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi.* To je lepší. To se zdá jasné. Nejednat se zlým stejně!

A Ježíš, ten tesař, hned ilustruje, jak si to představuje. *Kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou.* Náš zájem opět opadá. Kdyby tak řekl, nevracej mu facku stejnou intenzitou, jo, vraz mu, ale trochu méně, pak bychom sice kroutili hlavou, ale no dobrá. Snad. Ale nastav mu druhou tvář, to je příliš. A Ježíš pokračuje. *Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.* Někdo mně k něčemu donutí, a já to mám pak zdvojnásobit? Jednak se to dnes nesmí, k něčemu někoho nutit, existují nějaká lidská práva, a pak, už to donucení bych přežil tak tak, natož pak ještě něco navíc.

A Ježíšovy požadavky nad naše schopnosti a nad to co je normální a snesitelné pokračují: *Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.* To by snad ještě šlo. Neodvracet se od toho, kdo chce něco půjčit. Ale nesmí to být každý den, a nesmí toho chtít půjčit příliš, a nesmí to být ten soused, co nikdy nic nevrátí.

Je to pořád jak z jiného světa. No a právě tohle může být klíč k nalezení odpovědi, kudy na to, jak vlastně mám žít. Ano, je to z jiného světa! Správně! To je to podstatné, a proto pro tento svět tak divné a těžko přijatelné.

Už autor těch slov – Ježíš. Boží syn. Tento je můj milý syn, kterého jsem si vyvolil, toho poslouvejte, zaznělo z nebes. Je to slovo od Boha. A Bůh nás přece zná. On ví, kdo jsme. Žalmista vyzná – tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mne utkal! Bůh nás zná. a Ježíš přece nebyl snílek. Poznal bolest a život a smrt až do dna. Tak přece ví, co říká, a přece ví, komu to říká. Musí to jít, musí být ta slova účinná a proveditelná, když to říká Ježíš.

Vždyť on dobře ví, komu to říká. Nám. My jsme jediní možní adresáti. Neběhají nikde nějací lepší. Neexistuje vhodnější vrstva adresátů, lidé jiní, více uzpůsobení, aby slyšeli. Ti, kdo vědí, co je život zač a jak to v něm chodí, a jak je těžké vzít Ježíšova slova vážně, ti to mají slyšet. A to jsme přece my. A všichni kolem, i ti kdo nechodí do kostela.

Přiblížilo se království Boží. Kristovo vzkříšení otevřelo nový život. A nám, kdo žijeme ve starém světě, čase, prostoru, nám Kristus sděluje, co platí v tom novém čase. Sděluje nám to, protože bez něj nemáme šanci se to dozvědět. Bez něj nemáme šanci na to sami přijít. On nám sděluje, co v tom novém platí, a bude platit, protože tak Bůh rozhodl. A volá nás k odvaze, už to nyní, v tom starém, zkoušet. Jakoby vystřelovat směrem k tomu novému. Být obráceni

směrem nového věku. Riskovat to. Už teď ve starém to zkoušet žít podle řádu nového. Ježíš neříká - musíš tak žít. Vždyť sám dostane u výslechu políček a nenastaví druhou tvář, nýbrž věčně se zeptá, proč mě biješ? Není to povinnost – musíš, jinak jsi zlý a špatný. Je to možnost. Smíš, protože si tě vážím, nabízím ti novou možnost jak v tomto světě žít. Sděluji ti tajemství. Takhle to je a takhle to u Boha funguje a bude fungovat. Smíš to vzít vážně, a odvážně podle toho už dnes žít.

Na otázku, jak zde v tomto světě žít, dává Ježíš odpověď – smíš to zkoušet žít podle nového věku, který nezadržitelně přichází. Smíš nacházet odvahu žít z moci toho nového. Smíš si dovolit nastavit druhou tvář tomu, kdo tě bije. Budeš blázen v očích druhých, ale nebudeš blázen v Božích očích. Kdo se s tebou bude soudit o košili, smíš si dovolit nechat mu i plášť. Klidně. Bůh ti přece dává víc, než oko spatřit smí, spolehni na to. Co to je jedna košile a jeden plášť proti jeho království. A kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Spolehni se na to, že to není tvé ponížení. Že jít s druhým a sloužit mu je dobré, že sám Bůh jde s námi a za námi a slouží nám. Zkoušej to stále tímto směrem. Nikdy ti to nepůjde hladce a bez problémů. Někdy to nepůjde vůbec. Ale, říká Ježíš, já jsem s tebou a držím tě!

Chceme žít dobře. Mít se rádi, vážít si jeden druhého. Toužíme po dobrých vztazích v rodině, a když se to někdy pokazí, ani spát nemůžeme. Chceme žít v zemi, kde bude pokoj a svoboda. Sevře se nám srdce při vzpomínce na ty, kdo prožili utrpení dvou strašných válek a dvou ideologií. Chceme chránit přírodu, chceme být dospělí a vědět, že rostoucí blahobyt jedněch prostě někde musí působit rostoucí chudobu druhých. Víme, že týž Ježíš řekne, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších, mně jste učinili. Proto se nemůžeme uzavřít a zabarikádovat před těmi, kdo jsou hladoví, na cestách, nemocní, ve vězení.

A především, chceme odpouštět a odpuštění přijímat. Hluboké, nezviklatelné odpuštění v Kristu.

To vše chceme a smíme činit. Ježíš vyzývá – takhle to platí u Boha. On za vás vydal svého syna, jak by vám spolu s ním nedaroval všechno? Proto můžeme. Jsme v Kristu zachráněni. Proto si můžeme mnohému odvážit - například si můžeme dovolit ten luxus, a nejednat se zlým tak, jak jedná on s námi. Amen

Duchu svatý, dávej nám prosíme sílu a odvahu to znovu a znovu zkoušet. Žít z toho nového, co s Kristem ukřížovaným a vzkříšeným přichází, a je zde. Vyznáváme, že s tím máme potíže. Proto pokorně prosíme o tvou pomoc. Amen